

оподаткування суб'єктів господарювання, валютного та зовнішньоекономічного регулювання, тощо. Саме покладаючись на теоретичні і практичні аспекти визначених історичним розвитком суспільства відповідних аксіом та законів, кожна країна здійснює постійний пошук на різних етапах свого розвитку найоптимальнішого співвідношення між конкурентним ринком та вільним підприємництвом, з одного боку, і втручанням держави в економіку та її соціальну політику – з іншого [2]. Як підсумок, саме пошук і реалізація цього оптимального співвідношення є головними завданнями, рішення яких приведуть до розвитку фінансового сектора України.

Література:

1. Юрій С.І. У пошуках компромісу між державним патерналізмом і фінансизмом. *Світ фінансів*. 2008. Вип. 4.
2. Юрій С.І. Міжнародні фінанси у ХХІ столітті. *Вісник економічної науки України*. 2007. № 1.

Глазачева Інга Андріївна

Студентка групи 213

Чорноморського національного університету ім. Петра Могили

РОЗДУМИ МАЙБУТНЬОГО ФІНАНСИСТА

Аналізуючи інформацію про плани економічного розвитку країни, я дійшла висновку, що в них не розглядається роль громадянина як учасника економічних відносин. Громадянина не в звичному для політиків, соціологів понятті народу, населення, а в буквальному розумінні конкретної людини, яка і має отримати наочні результати розвитку економіки та, що є дуже важливим, має взяти дієву участь у втіленні планів економічного розвитку. І роль платника податків та споживача товарів і послуг, на мою думку, - далеко не все, в чому має полягати участь громадянина у фінансових відносинах.

При тому, що кожний громадянин країни, перебуває у щільному інформаційному оточенні закликів: «Купуй, купуй ще більше! Отримуй кредити і купуй знов!», я не відчуваю зацікавленості держави в грошових ресурсах населення як джерелі інвестицій. В той же час за оцінкою НБУ

станом на червень 2018 року тільки в готівковому обігу в українців знаходиться 360,8 мільярдів гривень, крім цього, за підрахунками НБУ, громадяни володіють десятками мільярдів готівки в американській валюті. Це дає уяву про те, яким потужним інвестиційним потенціалом володіють українці.

Так, розглядаючи у роботі «Фінансова грамотність населення в діалектиці сучасних освітніх тенденцій» необхідність розробки та втілення в Україні системи заходів з фінансової освіти населення, автори - доктор економічних наук, професор С.І. Юрій та доктор економічних наук, професор кафедри фінансів ім. С.І. Юрія Тернопільського національного економічного університету Кізіма Т.О. зазначали, зокрема, і важливість «залучення до участі на фінансовому ринку дедалі ширшого кола приватних інвесторів». За моїми спостереженнями, пропозиції, викладені у зазначеній роботі щодо шляхів підвищення фінансової грамотності населення, залишаються дуже актуальними. Адже основна частина наших громадян і зараз не має елементарних знань про фінансові операції, в результаті часто потрапляє у ризиковані ситуації та підриває особисту фінансову стабільність, що в свою чергу відображається і на стабільності фінансових відносин в країні.

Тож, наше суспільство має бути зацікавлене у грамотній, продуманій фінансовій поведінці громадян, спрямовувати та навчати їх. Наприклад, хотілося б чути про конкретні вітчизняні проекти, за рахунок яких планується відновлювати економіку, і куди можуть бути спрямовані фінансові вливання громадян. Скажете, що втрачено довіру громадян і це не дозволить залучити їх кошти? Але ж не має і відповідної роботи й зусиль держави. То може настав час розпочати таку роботу і допомогти своїм громадянам змінити психологію підходу до своїх особистих фінансів. Як зазначено у роботі «Фінансова грамотність населення в діалектиці сучасних освітніх тенденцій» «побудова цивілізованих економічних відносин у нашій країні неможлива без кардинального переосмислення ролі грошей в житті суспільства, яке передбачає відхід людини від позиції жертви всевладдя грошей і перетворення її на свідомого й повноправного суб'єкта грошових відносин».

Література:

1. Ціщик Р.В. Аналіз динаміки та структури заощаджень населення України Економічний аналіз. 2015. Том 20. С. 71 – 75.

2. Фінансова грамотність населення в діалектиці сучасних освітніх тенденцій. *Фінанси України*. 2012. № 2. С. 16 – 25.
3. Степанова А., Удод Є. Заощадження домогосподарств як важливий інвестиційний ресурс країни. *Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка. Економіка*. 2012. Вип. 136. – С. 45 – 50.

Дмитрієва Ольга Миколаївна

Студентка групи 483

Чернівецького національного університету імені Юрія Федьковича

РОЗДУМИ МАЙБУТНЬОГО ФІНАНСИСТА: МОЖЛИВОСТІ ПОДОЛАННЯ БЮДЖЕТНОГО ДЕФЦИТУ В УКРАЇНІ

В сучасній економіці використовується величезна кількість понять і термінів. Одним з найважливіших є визначення сутності державного бюджету. Кожен автор трактує його по-різному. На мою думку, найбільш вдалим є погляд українського вченого, професора Сергія Ілліча Юрія, який вважав, що економічний зміст бюджету не може бути визначений однозначно, його суть проявляється, в першу чергу, в процесах, що передбачають формування та використання коштів централізованого загальнодержавного фонду фінансових ресурсів [1, с. 6]. Крім того, він являє собою невід’ємний атрибут держави і є фундаментальним її носієм [1, с. 5]. З цією думкою важко не погодитися, оскільки саме через державний бюджет відбувається централізація грошових коштів і здійснюється економічна політика на території країни. Бюджету належить центральне місце в системі державних фінансів, тому його дослідження та виконання є важливим для суспільства і для органів державної влади зокрема.

Державний бюджет є самостійною категорією, основним призначенням якого є формування й використання централізованого фонду грошових коштів для задоволення потреб суспільства. Серед багаточисельних проблем функціонування державного бюджету в Україні сьогодні доцільно виділити його незбалансованість. На формування бюджетного дефіциту впливають економічні, військові та політичні чинники. Серед них особливої уваги потребують значний обсяг тіньової